

⁵ Αδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ⁶ ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ⁷ ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, ⁸ καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. ⁹ διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ¹⁰ ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, ¹¹ καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, να υπάρχει μεταξύ σας το ίδιο φρόνημα που είχε κι ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος, αν και ήταν Θεός, δεν θεώρησε την ισότητα του με τον Θεό αποτέλεσμα αρπαγής, αλλά τα απαρνήθηκε όλα και πήρε μορφή δούλου· έγινε άνθρωπος, και ὄντας πραγματικός άνθρωπος ταπεινώθηκε θεληματικά υπακούοντας μέχρι θανάτου, και μάλιστα θανάτου σταυρικού. Γι' αυτό και ο Θεός τον ανέβασε πολύ ψηλά και του χάρισε το όνομα που είναι πάνω απ' όλα τα ονόματα. Έτσι, στο όνομα του Ιησού όλα τα επουράνια, τα επίγεια και τα υποχθόνια θα προσκυνήσουν, και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ότι Κύριος είναι ο Ιησούς Χριστός, για να δοξάζεται έτσι ο Θεός Πατέρας.

«Δεν είναι μόνον να εύχεσαι, είναι και να προσέχης. Να αγρυπνῆς εἰς τοὺς λογισμοὺς, να τοὺς κυβερνᾷς με πολλὴν δεξιολογίαν, ἀλλέως θα σε κυβερνήσουν αὐτοὶ και εἰς τὸ τέλος θα γίνῃς περίγελως τῶν δαιμόνων.»

Γέροντας Ιωσήφ ο Αγιορείτης

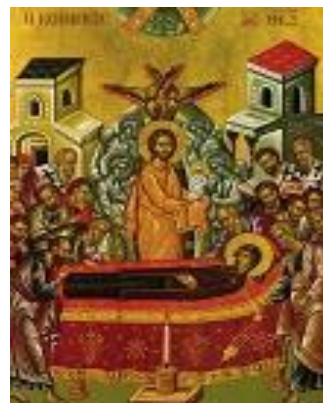
«Δεν μπορούν να μας συμφιλιώσουν με τον Θεό τόσο οι σωματικοὶ αγώνες και οι κόποι, ὅσο η συμπάθεια της ψυχῆς και η φιλανθρωπία και η προς τον πλησίον ἀγάπη.»

Ὅσιος Παῖσιος ο Αγιορείτης

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κοιμήσις της Θεοτόκου

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

“Μάθε λοιπόν, ὅτι το να στέκεσαι ὀρθίος και να μην πέφτεις στα πάθη, δεν οφείλεται στη δική σου αρετή, ἀλλὰ στη χάρη του Θεοῦ, που σε βαστάζει στα χέρια του, για να μη φοβηθεῖς. Αυτά να σκέφτεσαι τον καιρὸ της πνευματικῆς χαρᾶς σου, και ὅταν αρχίζεις να υψηλοφρονεῖς, εἶπε ο ἅγιος αὐτὸς πατέρας μας, κλάψε και δάκρυσσε και να θυμάσαι συνεχῶς τα πρότερα παραπτώματα σου, στα ὅποια ἔπεσες με την παραχώρηση του Θεοῦ. Κάνε ἔτσι, για να ἀποκτήσεις ταπεινώση και να γλιτώσεις ἀπὸ την πτώση. Ὅμως και πάνω στις πτώσεις σου, μην ἀπελπισθεῖς, ἀλλὰ με ταπεινοὺς λογισμοὺς ἐξιλέωσε το Θεὸ και ἄφησε τον να συγχωρήσει τα ἀμαρτήματα σου.”

Ὅσιος Ισαάκ ο Σύρος

.³⁸ Τω καιρῷ ἐκεῖνω, εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά. Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.³⁹ καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.⁴⁰ ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνη με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.⁴¹ ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά·⁴² ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.²⁷ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.²⁸ αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἡ Παναγία αγάπησε τον Θεό. Τον αγάπησε όσο κανείς άλλος άνθρωπος. Τον αγάπησε όχι με λόγια αλλά με έργα, υπακούοντας τυφλά σε ότι έλεγε.

Γιατί ήξερε πως αυτός που αγαπάει, εμπιστεύεται. Αυτός που αγαπάει, υπακούει. Αυτός που αγαπάει, παραδίδεται, χωρίς να φοβάται και χωρίς να αντιλέγει. Αυτός που αγαπάει, δέχεται από τα Χέρια του Θεού τα πάντα, ταπεινά και ευγνωμόνως.

Ἡ Παναγία ήξερε ότι αυτός που αγαπάει, δε ζει για τον εαυτό του, ζει για τον αγαπώμενο. Αυτό έκανε και Κείνη. Ζούσε γι' Αυτόν που αγαπούσε, για το Θεό, δίπλα στον Χριστό, δίπλα στο Σταυρό, φυλάσσοντας στην καρδιά της κι αυτά που καταλάβαινε κι αυτά που δεν κατανοούσε.

Μαρία Μουρζά από το βιβλίο «Αντίδωρο»

Εκεῖνο τὸν καιρὸ, μπήκε ὁ Ἰησοῦς σ' ἓνα χωριό, καὶ τὸν ὑποδέχτηκε σπῖτι τῆς κάποια γυναίκα που τὴν ἔλεγαν Μάρθα. Αὐτὴ εἶχε μιὰ ἀδελφὴ που ὀνομαζόταν Μαρία, κι ἡ ὁποία κάθισε στα πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀκούγε τὴ διδασκαλία τοῦ. Ἀντίθετα, ἡ Μάρθα δούλευε ἀσταμάτητα γιὰ νὰ τοὺς περιποιηθεῖ. Πῆγε λοιπὸν στὸν Ἰησοῦ καὶ τοῦ εἶπε: «Κύριε, δὲν νοιάζεσαι πὺ ἡ ἀδελφὴ μου με ἀφήσε μόνη νὰ σε περιποιούμαι; Πες τῆς, λοιπὸν, νὰ με βοηθήσει». Ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀποκρίθηκε: «Μάρθα, Μάρθα, ἀσχολεῖσαι κι ἀγωνιάς γιὰ πολλὰ πράγματα, ἐνὼ ἓνα μόνο χρειάζεται. Αὐτὸ διάλεξε ἡ Μαρία, καὶ δὲν πρόκειται νὰ τῆς το ἀφαιρέσει κανεὶς». Ἐνὼ ἔλεγε αὐτὰ ὁ Ἰησοῦς, κάποια γυναίκα ἀπὸ τὸ πλῆθος ἔβγαλε μιὰ δυνατὴ φωνὴ καὶ τοῦ εἶπε: «Χαρά στὴν μάνα που σε γέννησε καὶ σε θήλασε!» Κι ἐκεῖνος εἶπε: «Πιο πολὺ χαρὰ σ' ἐκείνους που ἀκούν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν εφαρμόζουν!»

«Μας συμφέρει σαν ζητιάνοι να ζούμε, αρκεί μόνο να είμαστε μαζί με τον Ἰησοῦ, διότι ὅποιος εἶναι με τὸν Ἰησοῦ, εἶναι πλούσιος καὶ ἀν ἀκόμη υλικά εἶναι πτωχός. Αυτός που προτιμᾷ τὰ γήινα ἀπὸ τὰ πνευματικά, θα χάσει καὶ τὰ δύο, ἐνὼ ἐκεῖνος που ἐπιθυμεί τὰ οὐράνια, θα βρει ὁπωσδήποτε καὶ ἐπίγεια ἀγαθὰ» (Ὁσία Ευγενία).

Γεροντικόν

«Ὅσο φέρνουμε διαρκῶς στὸ νοῦ μας τὰ κακὰ ποὺ τυχόν μας προξένησαν οἱ ἀδελφοί μας, ἔλεγε ὁ Ὅσιος Μακάριος, τόσο ἀπομακρύνουμε τὸν Θεὸ ἀπ' αὐτόν. Ὅταν τὰ λησμονοῦμε παρηνθῶς, δὲν τολμοῦν οἱ δαίμονες νὰ μᾶς πειράξουν.»

Γεροντικόν